

Hakeutuminen koiranohjaajaksi

-odotukset, haasteet ja todellisuus

Peltola Joonas

02/2025

Opinnäytetyö / poliisi (AMK)

Tiivistelmä

TEKIJÄ:	Peltola Joonas
OPINNÄYTETYÖN NIMI:	Hakeutuminen koiranohjaajaksi- odotukset, haasteet ja todellisuus
OPINNÄYTETYÖN MUOTO:	tutkimuksellinen
JULKISUUSASTE:	julkinen
OHJAAJA:	Mika Kyrönviita, Jari Saari ja Paula Laitila
TUTKINTO:	poliisi (AMK)
SIVUMÄÄRÄ:	32
TARKASTUSKUUKAUSI JA -VUOSI:	02/2025
AVAINSANAT:	K9, poliisikoira, koiranohjaaja

Tässä opinnäytetyössä tarkastellaan Hämeen poliisilaitoksen koiranohjaajien kokemuksia Kanta-Hämeen kenttäjohtoalueella erityisesti heidän työhönsä liittyvien odotusten, haasteiden ja työn todellisuuden näkökulmasta. Tutkimuksen tavoitteena on selvittää, miten koiranohjaajat ovat kohdanneet ja kokeneet työtehtäväänsä liittyvät odotukset, millaisia haasteita he kohtaavat päivittäisessä työssään ja kuinka todellisuus vastaa ennakkokäsityksiä. Lisäksi työssä analysoidaan koiranohjaajien ammatillista polkua, mukaan lukien koulutusta ja hakeutumisprosessia, sekä tarkastellaan Poliisikoiralaitoksen historiallista kehitystä ja aiempia tutkimuksia aiheesta.

Tutkimus toteutettiin laadullisena tutkimuksena, ja aineisto kerättiin haastattelemalla kolmea Hämeen poliisilaitoksen koiranohjaajaa. Haastatteluista saatu aineisto analysoitiin fenomenografisen tutkimusotteen mukaisesti, jossa pyritään ymmärtämään ja jäsentämään haastateltavien kokemuksia ja näkemyksiä. Tulokset on ryhmitelty kolmeen keskeiseen teemaan, jotka perustuvat tutkimuskysymyksiin ja mahdollistavat syvällisemmän tarkastelun koiranohjaajien kokemuksista.

Tutkimuksen tulokset osoittavat, että koiranohjaajat ovat motivoituneita työhönsä ja ovat jo ennen tehtävään hakeutumistaan tutustuneet koiranohjaajan työnkuvaan. Työn haastavimpana osa-alueena koettiin erityisesti poliisikoiran mahdollinen menettäminen, mikä aiheuttaa emotionaalista kuormitusta. Koiran kouluttaminen vaatii myös huomattavaa ajallista ja suunnitelmallista panostusta. Lisäksi toimintaympäristö voi asettaa merkittäviä haasteita koirapartion toiminnalle, ja tehtävien toimintaympäristö saattaa aiheuttaa lisävaatimuksia sekä ohjaajalle että koiralle. Haasteista huolimatta haastatellut koiranohjaajat kokivat saavansa riittävästi tukea työhönsä, ja he olivat pääosin tyytyväisiä työnantajan tarjoamiin resursseihin. Kuitenkin resurssipula tunnistettiin merkittäväksi haasteeksi, joka vaikuttaa sekä työn sujuvuuteen että koiranohjaajien työsäljaksamiseen.

Abstract

AUTHOR:	Peltola Joonas
TITLE OF THESIS:	Becoming a police dog handler- expectations, challenges and reality
TYPE OF THESIS:	research-based thesis
PUBLICITY:	public
SUPERVISOR:	Mika Kyrönviita, Jari Saari and Paula Laitila
DEGREE:	Bachelor of Police Services
NUMBER OF PAGES:	32
MONTH AND YEAR OF REVIEW:	02/2025
KEYWORDS:	K9, policedog, doghandler

This thesis examines the experiences of dog handlers of the Häme Police Department in the Kanta-Häme field command area, especially from the perspective of their work expectations, challenges and the reality of their work. The aim of the study is to find out how dog handlers have met and experienced the expectations related to their work, what kind of challenges they face in their daily work and how reality corresponds to preconceptions. In addition, the work analyses the professional path of dog handlers, including training and the application process, and examines the historical development of the Police Dog Training Centre and previous studies on the subject.

The study was carried out as a qualitative study, and the material was collected by interviewing three dog handlers of the Häme Police Department. The material obtained from the interviews was analysed according to a phenomenographic research approach, which aims to understand and structure the experiences and views of the interviewees. The results are grouped into three key themes, which are based on research questions and allow for a more in-depth examination of dog handlers' experiences.

The results of the study show that dog handlers are motivated in their work and have familiarised themselves with the job description of dog handlers even before applying for the position. The most challenging part of the job was felt to be the possible loss of a police dog, which causes emotional strain. Training a dog also requires considerable time and systematic investment. In addition, the operating environment may pose significant challenges to the operations of dog patrols, and the operating environment of the tasks may cause additional requirements for both the handler and the dog. Despite the challenges, the dog handlers interviewed felt that they received sufficient support for their work, and they were mostly satisfied with the resources provided by the employer. However, the lack of resources was identified as a significant challenge that affects both the fluency of work and the coping of dog handlers

Sisällys

1 Johdanto	5
2 Aihe ja tutkimuskysymykset	5
3 Tietoperustan esittely	6
3.1 Poliisikoiratoiminnan historia suomessa.....	6
3.2 Koiranohjaajan koulutus tänään.....	7
3.3 Aiemmat tutkimukset	10
3.3.1 Lahtinen 2021	10
3.3.2 Kauppi 2021	11
4 Tutkimus- ja analyysimenetelmät	11
4.1 Tutkimusaineiston keruumenetelmä	11
4.2 Tutkimusaineiston analyysimenetelmä.....	13
4.3 Tutkimusaineiston hankinta	13
5 Tulokset	14
5.1 Hakeutuminen koiranohjaajaksi	14
5.2 Odotukset.....	15
5.3 Haasteet.....	18
5.4 Todellisuus	21
6 Johtopäätökset.....	24
7 Pohdinta.....	26
7.1 Tutkimuksen arviointi	26
7.2 Jatkotutkimukset.....	27
8 Luotettavuus ja eettisyys	28
8.1 Luotettavuus	28
8.2 Tutkimuksen eettisyys	29
8.3 Yhteenveto	30
9 Lähteet.....	31

1 Johdanto

Opinnäytetyön otsikko on *"Hakeutuminen koiranohjaajaksi – odotukset, haasteet ja todellisuus."* Tutkimus keskittyy koiranohjaajien uran nykytilanteen ja ennakko-odotusten tarkasteluun Hämeen poliisilaitoksen Kanta-Hämeen kenttäjohtoalueella. Tarkoituksena on selvittää, millaisia odotuksia koiranohjaajilla oli ennen kouluttautumistaan, ja miten nämä odotukset ovat toteutuneet työssä. Tutkimuksessa käydään läpi koiranohjaajien käsityksiä urastaan ja pohditaan, vastaako nykyinen työskentely heidän aiempia mielikuviaan ja toiveitaan.

Tutkimuksessa tarkastellaan myös, millaisia kehittämistarpeita koiranohjaajien työnkuvassa olisi. Erityistä huomiota kiinnitetään koiranohjaajien käytössä oleviin resursseihin ja heidän työnsä haasteisiin. Tutkimus pyrkii selvittämään, millaisia muutoksia koiranohjaajat itse toivoisivat työhönsä.

Opinnäytetyössä pyritään tuomaan esiin koiranohjaajien kokemukset ja näkemykset heidän työnsä epäkohdista. Tutkimus kohdistuu kolmeen Hämeen poliisilaitoksen Kanta-Hämeen kenttäjohtoalueella toimivaan koiranohjaajaan. Tutkimuksessa käytetään kirjallisina lähteinä aiempia opinnäytetöitä ja menetelmäkirjallisuutta. Haastattelujen perusteella laaditaan yhteenveto, joka tarjoaa kokonaiskuvan koiranohjaajien työn nykytilasta ja kehittämistarpeista.

2 Aihe ja tutkimuskysymykset

Opinnäytetyön keskiössä on koiranohjaajien ennakko-odotukset ja niiden kohtaaminen työelämän todellisuuden kanssa. Tutkimuksessa pyritään selvittämään, millaisia odotuksia koiranohjaajilla oli ennen tehtävään ryhtymistä ja kuinka hyvin nämä odotukset ovat vastanneet heidän kokemuksiaan työssä. Tutkimus tarkastelee myös koiranohjaajan työn arvostusta poliisin vaatimustasojärjestelmässä: onko työssä kenties piirteitä, jotka tekevät siitä aliarvostettua muihin tehtäviin nähden, ja jos on, millä tavoin tätä arvostusta voitaisiin nostaa. Näiden teemojen lisäksi käsitellään koiranohjaajan työn haasteita uran eri vaiheissa.

Tutkimus on ajankohtainen, sillä mediassa on nostettu esiin koiranohjaajien vähenevä määrä ja alan houkuttelevuuden lasku. Koiranohjaajan työ koetaan usein vaativaksi ja palkkaus koetaan riittämättömäksi suhteessa työn vaativuuteen ja sitovuuteen (Ville Vanhala, Seura-lehti 2024).

Tutkimuksen keskeinen tavoite on kartoittaa keinoja, joilla koiranohjaajan työtä voisi kehittää entistä mielekkäämmäksi ja houkuttelevammaksi. Tutkimuskysymysten avulla kartoitetaan työn odotuksia, haasteita ja todellisuutta. Kysymysten pohjalta kartoitetaan realistista kuvaa työstä, jotta tulevaisuudessa yhä useammat poliisit voisivat kokea työnsä merkitykselliseksi. Tähän

liittyen pohditaan, millä tavoin koiranohjaajien työolosuhteita, työnkuvaa ja mahdollisia urakehityspolkuja voisi parantaa.

Rajaan tutkimukseni koskemaan Kanta-Hämeen kenttäjohtoalueen koiranohjaajia, sillä tämä rajaus mahdollistaa syvemmän ja perusteellisemmän käsittelyn, ilman että tutkimus kasvaisi liian laajaksi ja yleiseksi. Pienempi otanta antaa myös mahdollisuuden tarkentaa tutkimuskohdetta tarpeen mukaan, mikäli tutkimuksen edetessä ilmenee erityisiä seikkoja, jotka vaativat lisähuomiota.

Yhteenvetona tutkimukseni keskittyy koiranohjaajien kohtaamiin haasteisiin, niiden ratkaisemiseen ja siihen, miten työn mielekkyyttä voitaisiin parantaa.

3 Tietoperustan esittely

Opinnäytetyön tietoperusta keskittyy poliisikoiratoiminnan keskeisiin teorioihin ja aikaisempiin tutkimuksiin, jotka tarjoavat vankan pohjan tutkimuksen toteuttamiselle. Tietoperustassa pohjustetaan poliisikoiratoiminnan historiaa sekä nykyhetkeä. Aiempia tutkimuksia vastaavasta aiheesta ei ole, mutta tässä kappaleessa esitellään muita poliisikoiratoimintaan liittyviä opinnäytetöitä. Aiempien opinnäytetöiden esittely avaa poliisikoiratoimintaa. Tietoperustan avulla pyritään luomaan selkeä kokonaiskuva aiheesta ja osoittamaan, mihin tutkimuksellisiin kysymyksiin oma tutkimus keskittyy.

3.1 Poliisikoiratoiminnan historia suomessa

Ensimmäiset poliisin kokeilu käytössä olleet koirat tulivat Helsingin poliisilaitokselle vuonna 1906. Koirat laitokselle hankki ratsumestari Henrik Callonius. Callonius oli saanut Saksasta tietoa hyvistä kokemuksista poliisikoirien käytöstä. Calloniuksen hankkimat koirat eivät kuitenkaan olleet luonteeltaan sopivia poliisikoiriksi sekä koiranohjaajien taidotkaan eivät olleet kehittyneet. Callonius ei tästä kuitenkaan lannistunut vaan lähti vielä syksyllä Pietariin seuraamaan poliisikoirakilpailuja hankkiakseen lisää tietoa poliisikoirien kouluttamisesta ja kasvattamisesta. (Tervamäki 2002, 7.)

Pietarista ja Saksasta hankkimilla koirilla Callonius aloitti poliisikoirien siitostoiminnan. 1910-luvulle tultaessa Helsingin poliisilaitoksella oli 16 Calloniuksen kouluttamaa koirankuljettajaa ja näille omat koirat. Näitä koirankuljettajia ja koiria saattoi tilata Helsingin poliisilaitokselta myös muualle Suomeen. (Tervamäki 2002, 7.)

Kansalaissodan jälkeen vuonna 1918 poliisikoirien käyttö alkoi yleistyä enemmän Suomessa, niinpä ensimmäinen Valtion poliisikoirasiirtola ja koirankuljettajakoulu perustettiin Imatralle vuonna 1919. (Tervamäki 2002, 8.)

Imatran koulun johtajana toiminut Johan Brüning muutti vuonna 1920 Hämeenlinnaan ja esitti sisäministeriölle, että Imatran koulu vakinaistettaisiin ja samalla koulu muutti Hämeenlinnaan Brüningin omistamaan kiinteistöön nykyisen Turuntie 6 tontille. Kiinteistössä oli 12 asuinhuonetta ja kaksi koiratallia, joissa oli kahdeksan sisä- ja kuusi ulkokoppia. Lisäksi oli juoksutarhat ja harjoituskenttä, sekä luentuhuone ja konttori. 1920-luvulla koirarotuina olivat saksanpaimenkoira ja dobermannit. Koiria käytettiin tuolloin pääasiassa patrullikoirina vartiopalveluksessa ja vainukoirina etsivän palveluksessa. (Tervämäki 2002.)

Brüningin omistamasta vuokrakiinteistöstä siirryttiin valtion omistamalle kiinteistölle Hämeenlinnan Rinkelimäelle vuonna 1927. Valtion poliisikoirasiirtola ja koirankuljettajakoulu nimestä luovuttiin vuonna 1928 ja uudeksi nimeksi tuli Valtion poliisikoiralaitos. Vuonna 1938 nimi vaihtui nykyiseen muotoonsa poliisikoiralaitos. (Tervämäki 2002.)

Koirankuljettajien koulutuksen pituudet vaihtelivat kahdesta viikosta neljään kuukauteen koiratoiminnan alkuvuosina. Pakollinen vähintään kahden viikon mittainen kurssi koirankuljettajille tuli syksyllä 1928. Ilman tätä pakollista kurssia poliisimiehelle ei luovutettu poliisikoiraa. Kurssilla poliisimies tutustui koiran hoitamiseen ja käyttämiseen. Vuonna 1930 koirankuljettaja kurssi jaettiin kahteen 11 viikon jaksoon, toinen jakso keväällä ja toinen syksyllä. Sotien jälkeen vuonna 1945 järjestettiin kolme kolmiviikkoista koirankuljettajakurssia. Koirankuljettajakurssi muuttui koiranohjaajakurssiksi vuonna 1952. (Tervämäki 2002.)

1960- ja 1970-luvulla poliisikoirien ja koiranohjaajien koulutusta kehitettiin. Aiemmin poliisikoirat olivat saaneet vain peruskoulutuksen, jossa oli opetettu suojelua, jäljestämistä ja etsintää. Koulutukseen lisättiin tottelevaisuutta ja huumausaineen etsintää. Poliisikoiria alettiin erikoiskouluttaa entistä enemmän peruskoulutuksen lisäksi. Ensimmäinen huumekoira koulutettiin Suomessa vuonna 1969 ja ensimmäisen pommikoiran koulutus aloitettiin kolme vuotta myöhemmin. Poliisikoiran käyttömahdollisuuksiin alettiin uskoa enemmän. Poliisikoiratoiminta kehittyi 1970-luvulla, kun perustettiin koiraryhmiä, koiranohjaajien varustetaso parani ja saatiin koirapartioautoja sekä koiranohjaajille työaika- tai rahakorvaus. (Tervämäki 2002.)

1980-luvulla koiranohjaajan peruskurssi kesti seitsemän viikkoa. Nykypäivään tultaessa koiranohjaajan peruskoulutuksen pituus on kasvanut seitsemästä viikosta kymmeneen viikkoon partiokoiralla ja 13 viikkoon erikoiskoiralla. Vuodesta 1996 poliisikoiratoiminta on myös kuulunut poliisin peruskoulutukseen. Nykypäivänä poliisikoirien erikoiskoulutus on myös lisääntynyt ja erikoiskoulutuksena on tullut palo-, ruumis-, raha-, data-, ja eritekoiria. (Tervämäki 2002.)

3.2 Koiranohjaajan koulutus tänään

Poliisiammattikorkeakoulun alaisuuteen kuuluva poliisikoiralaitos, joka sijaitsee edelleen Hämeenlinnassa, vastaa poliisikoiranohjaajien koulutuksesta. Koulutuksen aikana tulevat

koiranohjaajat saavat valmiudet kouluttaa omat poliisikoiransa, jotka toimivat arvokkaana apuna rikostorjunnassa ja muissa poliisitehtävissä. Poliisikoiralaitos on keskeisessä roolissa varmistamassa, että sekä koirat että niiden ohjaajat saavat laadukasta ja kattavaa koulutusta, mikä mahdollistaa heidän tehokkaan työskentelynsä erilaisissa vaativissa tilanteissa. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Joka vuosi poliisikoiralaitokseen hyväksytään 12 uutta koiranohjaajaksi kouluttautuvaa opiskelijaa. Lisäksi vuosittain, tarpeesta riippuen, koulutukseen otetaan myös 2–4 erikoiskoiranohjaajaa. Erikoiskoiranohjaajat keskittyvät kouluttamaan koiria, jotka erikoistuvat esimerkiksi huumeiden, räjähteiden tai muiden erityisten kohteiden etsintään. Koulutuksen monipuolisuus ja korkeat vaatimukset takaavat sen, että valmistuvat koiranohjaajat ovat valmiita kohtaamaan työelämän haasteet tehokkaasti ja turvallisesti. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Poliisikoiranohjaajaksi hakeutuvalla henkilöllä edellytetään, että hän on suorittanut poliisin peruskoulutuksen Poliisiammattikorkeakoulussa. Tämä peruskoulutus antaa pohjan poliisityön vaativille tehtäville, mutta koiranohjaajaksi kouluttautuminen vaatii lisäksi käytännön kokemusta kentältä. Ennen koiranohjaajaopintoihin hakeutumista poliisin on kerrytettävä vähintään noin kahden vuoden työkokemus erilaisista poliisitehtävistä, jotta hänellä on riittävä ymmärrys poliisityön monimuotoisuudesta ja haasteista. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Ihanteellisessa tapauksessa poliisilla tulisi olla kokemusta sekä valvonta- ja hälytyssektorilta että tutkinnan parista. Tämä monipuolinen kokemus auttaa koiranohjaajaa ymmärtämään erilaisia tilanteita ja rikosilmiöitä, joihin hän voi työssään poliisikoiran kanssa törmätä. Valvonta- ja hälytysyksikössä poliisi kohtaa usein dynaamisia ja nopeatempoisia tilanteita, kun taas tutkintapuolella tarvitaan tarkkuutta ja kärsivällisyyttä, joita molempia tarvitaan myös koiranohjaajan työssä. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Poliisikoiranohjaajaksi ei kuitenkaan riitä vain poliisin työn tekninen osaaminen. Onnistuminen työssä edellyttää myös tiettyjä henkilökohtaisia ominaisuuksia. Koiranohjaajan tulee olla vastuuntuntoinen ja rauhallinen, sillä koirien kouluttaminen ja niiden kanssa työskenteleminen vaatii selkeää johtajuutta ja johdonmukaisuutta. Samalla koiranohjaajan on oltava leikkimielinen ja innostava, sillä poliisikoirien kouluttaminen perustuu pitkälti leikkilisiin harjoituksiin ja positiiviseen vahvistamiseen. Koirat aistivat ohjaajansa mielentilat herkästi, joten onnistuneen yhteistyön kannalta ohjaajan tulee osata hallita tunteensa ja olla motivoiva myös haastavissa tilanteissa. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Suomessa työskentelee noin 230 poliisikoiranohjaajaa, joiden tehtävät eroavat merkittävästi muista poliisin erikoisosa-alueista. Poliisikoiranohjaajan työssä erityistä on eläimen, poliisikoiran, käyttäminen osana operatiivista toimintaa. Tämä tuo mukanaan sekä ainutlaatuisia haasteita että etuja, sillä koira on tehokas apuväline monissa tilanteissa, joissa ihmisen kyvyt eivät riitä.

Poliisikoiranohjaajan rinnalla toimiva koira on paitsi työpari myös välttämätön kumppani, jonka kanssa tiivis yhteistyö on välttämätöntä onnistumisen kannalta. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Poliisikoirapartio muodostuu kolmesta keskeisestä toimijasta: poliisikoiranohjaajasta, poliisikoirasta ja koirapartiomiehestä. Yhdessä he vastaavat monenlaisiin poliisitehtäviin, joita hätäkeskus heille välittää. Vaikka poliisikoirapartio osallistuu tavanomaisiin poliisitehtäviin, kuten muutkin partiot, heidän roolinsa laajenee huomattavasti silloin, kun tarvitaan koiran erityistaitoja. Poliisikoirat ovat koulutettuja monenlaisiin tehtäviin, ja niitä käytetään erityisesti sellaisissa tilanteissa, joissa ihmisen aistit ja resurssit eivät riitä. Esimerkiksi huumeiden etsinnässä koirien tarkka hajuaisti on ylivoimainen, ja kadonneiden ihmisten etsinnässä koirat voivat paikantaa ihmisiä maastossa, johon ihmisen olisi vaikea päästä. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Poliisikoiria hyödynnetään myös vaativissa voimankäyttötilanteissa, joissa niiden läsnäolo voi estää tilanteen eskaloitumisen. Koira toimii sekä pelotteena että tarvittaessa fyysisenä voimankäyttövälteenä, mikä voi auttaa poliisia ottamaan hallinnan vaarallisissa tilanteissa. Poliisin arjessa koira onkin monipuolinen työväline, jota voidaan käyttää niin yleisen turvallisuuden ylläpitämisessä kuin erikoistehtävissä, kuten huumelöytöjen, räjähteiden tai kadonneiden henkilöiden etsinnässä. Koiran ja ohjaajan tiivis suhde on keskeistä, sillä poliisikoira reagoi herkästi ohjaajansa käskyihin ja mielialoihin, mikä tekee heistä ainutlaatuisen työparin poliisin kenttätöissä. (Poliisiammattikorkeakoulu 2024.)

Poliisikoiranohjaajaksi hakeutuminen on prosessi, joka vaatii sitoutumista, erityisiä taitoja ja tietynlaista persoonallisuutta. Tämä urapolku on haastava, mutta samalla erittäin palkitseva niille, jotka ovat kiinnostuneita työskentelemään tiiviisti koiran kanssa poliisin vaativassa toimintaympäristössä.

Ennen kuin voi hakea poliisikoiranohjaajaksi, hakijan on täytettävä tietyt perusvaatimukset. Hakijan on oltava jo koulutettu poliisi ja hänellä on oltava riittävästi kokemusta kenttätöistä ja tutkinan alalta. Koiranohjaajan työstä kiinnostunut työskentelee ensin partiomiehenä koirapartiossa, jotta hän saa todennukaisen kuvan koiranohjaajan tehtävästä. Koiranohjaajaksi hakeutuvilla on oltava hyvät johtamistaidot, kyky toimia itsenäisesti ja kyky ratkaista ongelmia nopeasti. Koiranohjaajan on myös oltava fyysisesti hyvässä kunnossa, sillä työ voi olla fyysisesti vaativaa. Lisäksi kärsivällisyys, empatia eläimiä kohtaan ja kyky rakentaa vahva suhde koiran kanssa ovat tärkeitä ominaisuuksia.

Hakuprosessi sisältää usein useita vaiheita, kuten kirjallisia hakemuksia, haastatteluja, psykologisia testejä ja fyysisiä kokeita. Myös hakijan motivaatio ja kiinnostus koiranohjaajaksi hakeutumiseen arvioidaan huolellisesti.

Hyväksytyt hakijat käyvät läpi perusteellisen koulutuksen, joka sisältää sekä teoreettisia että käytännön osioita. Koulutuksessa opetellaan koiran käsittelyä, koulutustekniikoita, operatiivista toimintaa ja erityistilanteissa toimimista. Koulutus kestää kaksi ja puoli vuotta, ja siihen sisältyy tiivistä työskentelyä koiran kanssa. Koulutuksen aikana koiranohjaaja suorittaa koiransa kanssa poliisikoirien käyttäytymiskokeen, kestävyyskokeen ja eri osa-alueiden koulutustarkastukset.

Poliisikoiranohjaajana työskentely voi sisältää monenlaisia tehtäviä, kuten huumeiden tai räjähteiden etsintää, jäljestämistä, henkilöiden etsintää ja yleistä kenttätöitä. Työ vaatii jatkuvaa koulutusta ja yhteistyötä koiran kanssa, jotta koirapartio voi toimia tehokkaasti ja turvallisesti eri tilanteissa.

Koiranohjaajaksi hakeutuminen on prosessi, joka vaatii vahvaa sitoutumista ja intohimoa työhön, mutta onnistuneesti läpäistyään hakija pääsee työskentelemään poliisin kenttätöiden mielenkiintoisessa ja arvostetussa erikoisalassa.

Koiranohjaajaksi hakeutuminen ja työssä toimiminen vaatii sitoutumista. Viitekehys pohjautuu ammattiroolin kehittymiseen ja vaatimuksiin, jotka muodostuvat poliisityön kontekstissa erityisesti koiranohjaajan tehtävässä. Tämän urapolun tarkastelussa korostuvat sekä hakijan alkupe-
räiset odotukset että todellinen työnkuva, joiden välinen suhde määrittää hakijan urakehityksen ja sitoutumisen.

Koiranohjaajiksi ei hakeuduta enää entisen lailla, joihinkin poliisilaitoksien rekrytointeihin ei ole ollut hakijoita ollenkaan. Koiranohjaajan työ koetaan vaativaksi, eikä palkkausta koeta riittäväksi työn vaativuuteen nähden. Koiranohjaaja työskentelee käytännössä kellon ympäri koiransa kanssa. (Seura-lehti, 2024.)

3.3 Aiemmat tutkimukset

Poliisikoiratoiminnasta on tehty aiempia tutkimuksia, jotka perehtyvät poliisikoiriin tai –koiranohjaajiin sekä laajasti niiden työtehtäviin. Vastaavaa tutkimusta poliisikoiranohjaajan odotuksista, haasteista sekä todellisuudesta ei ole toteutettu.

3.3.1 Lahtinen 2021

Lahtisen opinnäytetyössä tutkitaan, millaisia kokemuksia ja käsityksiä Helsingin koirapoliisin henkilöstöllä on ollut Helsingin poliisilaitoksella esiintyvistä erityispiirteistä ja haasteista koskien poliisikoiratoimintaa. Opinnäytetyön tarkoituksena on ollut selvittää, mitä erityistä tai haastavaa Helsingin koirapoliisiin toimintaan liittyy ja miten se näkyy päivittäisessä työssä. (Lahtinen 2021.)

Lahtisen opinnäytetyön tuloksista ilmenee, että Helsingin koirapoliisin toiminnassa on lukuisia erityispiirteitä ja haasteita. Erilaiset erityistehtävät vievät huomattavan osan koirapoliisin henkilöstön työajasta. Henkilöstön koulutus on keskeisessä roolissa, ja siihen voidaan panostaa

enemmän kuin monilla muilla Suomen poliisilaitoksilla. Toimintaympäristön suurimmaksi haasteeksi nousi kovan alustan jäljestäminen sekä erilaiset häiriötekijät. Lisäksi Helsingin poliisipartioiden suuri määrä tuo omat haasteensa. Helsingin koirapoliisilla on myös tärkeä rooli vaativien tehtävien suorittamisessa. (Lahtinen 2021.)

3.3.2 Kauppi 2021

Kaupin opinnäytetyö tutkii poliisikoiranohjaajan ja partiokoiran välisen suhteen merkitystä. Tutkimuksen tavoitteena on ollut selvittää, mitä koiranohjaajalta vaaditaan, kun koiranohjaaja ja hänen partiokoiransa joutuvat tilanteeseen, jossa partiokoiralle on annettava ensiapua. Toisena tavoitteena on ollut selvittää, mitä tarkoitetaan koiranohjaajan ja partiokoiran välisellä molemminpuolisella luottamuksella. (Kauppi 2021.)

Kaupin tutkimuksessa ilmenee, että koiranohjaajan on harjoiteltava partiokoiransa kanssa tilanteita, joissa koiran ensiapu voi olla tarpeen. Koiranohjaaja vastaa koiransa fyysisestä kunnosta, mikä edellyttää hyvää tuntemusta koiran luonteesta ja käyttäytymisestä. Partiokoiran ja koiranohjaajan välinen luottamus on keskeistä, jotta edellä mainituissa tilanteissa voidaan toimia tehokkaasti ja onnistuneesti. (Kauppi 2021.)

4 Tutkimus- ja analyysimenetelmät

Opinnäytetyössä tutkitaan miksi poliisikoiranohjaajan työtä ei koeta houkuttelevaksi. Opinnäytetyössä haastatellaan koiranohjaajina Hämeen poliisilaitoksen Kanta-Hämeen kenttäjohtoalueella työskenteleviä koiranohjaajia. Haastattelujen pohjalta tuotetaan yhteenveto vastaamaan mitä koiranohjaajien työssä sekä työnkuvassa voitaisiin kehittää, että koiranohjaajan työ koettaisiin houkuttelevaksi.

Aineisto kerätään avoimella haastattelulla, jossa on ennalta määritetyt kysymykset haastateltaville. Kysymykset on laadittu sen pohjalta, että saadaan vastauksia tutkittaviin aihealueisiin: odotukset, haasteet sekä todellisuus. Jokaisen aihealueen ympärille on liitetty alakysymyksiä, joihin haastateltavat vastaavat vapaamuotoisesti.

4.1 Tutkimusaineiston keruumenetelmä

Tutkimus toteutetaan kvalitatiivisella tutkimusmenetelmällä avoimella haastattelulla. Kvalitatiivinen tutkimus on valittu tutkimusmenetelmäksi useista syistä, jotka liittyvät tutkimuksen tavoitteisiin, tutkittavan ilmiön luonteeseen ja tarpeeseen ymmärtää syvällisesti ihmisten kokemuksia, näkemyksiä ja motiiveja. Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä on erityisen sopiva ihmisten vuorovaikutuksessa syntyvien ilmiöiden sekä tietoisuudessa jäsentyvien asioiden tutkimiseen. (Puusa & Juuti 2020, 74.) Kvalitatiivisen tutkimuksen keskeinen piirre on, että tutkittava ihminen ja

tutkijan subjektiivisuus ovat erottamattomasti kietoutuneita toisiinsa. Kun ihminen tutkii toista ihmistä, tutkijaa ei voida tarkastella irrallisena osana tutkimusprosessia, vaan hän on väistämättä osa itse tutkimusta ja sen tuloksia.

Tämä tutkijan itsetutkiskelu ja kriittinen reflektio ovat keskeisiä laadullisen tutkimuksen prosessissa. Tutkijan on tarkasteltava, miten hänen omat asenteensa, taustansa ja aiemmat kokemuksensa voivat värittää analyysin ja johtopäätökset. Tutkimuksen edetessä hänen on jatkuvasti arvioitava, miten hänen henkilökohtaiset näkemyksensä vaikuttavat aineistoon ja siihen, miten hän sitä tulkitsee. (Puusa & Juuti 2020, 57.) Näin ollen kvalitatiivisessa tutkimuksessa pyritään objektiivisuuteen siitä huolimatta, että tutkijan subjektiivisuus on keskeinen osa tutkimusprosessia. Tutkijan osallisuus tutkimuksessa asettaa erityisiä haasteita objektiivisuuden tavoittelulle. Tutkijan rooli tutkimusprosessissa ei rajoitu vain aineiston keräämiseen, vaan hänen on myös reflektoitava jatkuvasti omaa vaikutustaan tutkimuksen eri vaiheisiin.

Tutkimukseen haastatellaan kolmea poliisikoiranohjaajaa, jolloin kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä on erinomainen työkalu aineiston keruumenetelmäksi. Avoin haastattelu valmiiksi määritettyjen kysymysten pohjalta mahdollistaa suuren aineiston, kun halutaan ymmärtää yksilöiden henkilökohtaisia kokemuksia ja niiden merkityksiä. Koiranohjaajaksi hakeutuminen, odotukset ja työuran aikana koetut haasteet ovat henkilökohtaisia ja monimutkaisia ilmiöitä, joita voidaan parhaiten tutkia kvalitatiivisin menetelmin.

Kvalitatiivinen tutkimus antaa mahdollisuuden tutkia ihmisten omia kertomuksia ja tulkintoja heidän työroolistaan, odotuksistaan ja kohtaamistaan haasteista, mikä olisi vaikeaa kvantitatiivisin menetelmin. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa käytetään avoimia kysymyksiä, jotka mahdollistavat vastaajien vapaamman ilmaisun ja syvempien merkitysten esille tuomisen. Tämä on erityisen tärkeää, kun tutkitaan koiranohjaajien odotuksia, työtyytyväisyyttä ja kehitystoiveita.

Kvalitatiivinen tutkimus antaa mahdollisuuden tarkastella ilmiötä sen kaikessa monimuotoisuudessa, jolloin voidaan paremmin ymmärtää yksilöiden erilaisia kokemuksia ja näkemyksiä. Tämä on arvokasta, kun tutkitaan, miksi ihmiset hakeutuvat koiranohjaajiksi ja millaisia haasteita he kohtaavat. Kvalitatiivinen tutkimus voi auttaa uuden teoreettisen ymmärryksen rakentamisessa ilmiöstä, jota ei ehkä vielä täysin tunneta tai ole tutkittu aiemmin syvällisesti. Koiranohjaajien kokemusten tutkiminen on luonteeltaan käytännönläheinen ja henkilökohtainen aihe, joten kvalitatiivinen lähestymistapa on sopiva valinta. Tämä menetelmä auttaa ymmärtämään syvemmin niitä prosesseja ja motiiveja, jotka vaikuttavat ihmisten uravalintoihin ja työhön sitoutumiseen.

4.2 Tutkimusaineiston analyysimenetelmä

Tutkimuksessa käytetään laadullista sisällönanalyysiä. Kyseisellä menetelmällä pyritään luomaan systemaattinen sekä kattava kuvaus aineiston sisällöstä sekä vastaamaan tutkimuksen asettamiin kysymyksiin (Seitamaa-Hakkarainen, 2014).

Kvalitatiivisella otteella analysointi toteutetaan aineistolähtöistä luokittelua hyödyntäen, jotta tutkimuskysymyksiin saadaan vastaus haastateltavilta, eikä esimerkiksi teorialähtöisten menetelmien luokittelun pohjalta. Analyysi etenee tietyissä sykleissä; aineistoa luokitellaan kategorioihin, esimerkiksi tutkimuksen sisältävien aihealueiden pohjalta, joita ovat odotukset, haasteet sekä todellisuus. Aineiston analysointi etenee sykleissä, luokittelua voidaan tehdä useasta eri näkökulmasta sekä jaotellusta kategoriasta. Luokittelun perustalla on sekä vertailua että vastakkainasettelua. Lopulta aineistosta saadaan luokittelun avulla esiin vastaus tutkimuksen asettamiin kysymyksiin.

4.3 Tutkimusaineiston hankinta

Opinnäytetyöni toteuttaminen edellytti tutkimusluvan hakemista Hämeen poliisilaitokselta. Hämeen poliisilaitos myönsi tutkimusluvan lokakuussa 2024, ja lupa rajattiin koskemaan ainoastaan laitoksen henkilöstöä. Tutkimukseen liittyvät haastattelut suoritettiin tammikuussa 2025, ja niitä tehtiin yhteensä kolme. Haastattelut toteutettiin tilassa, joka tarjosi rauhallisen ja häiriöttömän ympäristön vapaalle keskustelulle. Tutkimukseen osallistuneille taattiin täysi anonymiteetti, eikä heidän henkilöllisyyttään voida tunnistaa tutkimuksesta muutoin kuin heidän työtehtävänsä perusteella. Kaikki haastateltavat olivat kokeneita koiranohjaajia, joilla oli usean vuoden työkokemus alalta. Osalla heistä oli ollut uransa aikana useita poliisikoiria työvälineinään.

Haastattelut toteutettiin kasvotusten teemahaastatteluna avoimin kysymyksin Hämeenlinnan poliisiasemalla. Ennen haastattelujen toteuttamista tiedotin osallistujia haastattelun sisällöstä ja teemoista. Kaikki haastattelut toteutettiin yksilöhaastatteluina, jotta osallistujat pystyivät ilmaisemaan näkemyksiään vapaasti. Haastattelujen tavoitteena oli antaa osallistujille mahdollisuus kertoa kokemuksistaan omin sanoin ja tuoda esiin heidän näkökulmansa mahdollisimman kattavasti. Keskustelua ohjattiin tarvittaessa ennalta suunniteltujen kysymysten avulla, jotta varmistettiin aihepiirin monipuolinen käsittely.

Käyttämäni teemahaastattelun runko löytyy opinnäytetyön liitteistä (Liite 1). Teemahaastattelun rakenne koostui kolmesta erillisestä aihealueesta, joihin liittyi tarkentavia kysymyksiä. Nämä kysymykset ohjasivat haastatteluja, mutta jokainen haastattelutilanne muotoutui omalla tavallaan vuorovaikutteiseksi keskusteluksi. Haastattelut nauhoitettiin Redmi Note 9 ääninauhurille ja äänitallenteet litteroitiin haastattelujen jälkeen. Litterointi mahdollisti haastateltavien ilmaisun säilyttämisen aitona ja varmisti, että heidän viestinsä välittyi oikeanlaisena.

Jatkossa käytän haastateltavista lyhenteitä **H1**, **H2** ja **H3**.

Litteroinnin avulla pystyin palaamaan haastattelujen yksityiskohtiin sekä analysoida eri haastatteluiden sisältöjä perusteellisemmin keskenään. Kun kaikki litteroinnit olivat valmiita, valitsin opinnäytetyöhön keskeisimmät havainnot. Työn valmistuttua tutkimusaineisto hävitettiin tietosuojakäytäntöjen mukaisesti.

5 Tulokset

5.1 Hakeutuminen koiranohjaajaksi

Kaikkien haastateltavien urapoluissa koiranohjaajaksi hakeutumisessa on nähtävissä yhteisiä piirteitä. Keskeistä on ollut pitkäaikainen kiinnostus poliisikoiratoimintaa kohtaan, joka on herännyt jo uran alkuvaiheessa tai jopa ennen poliisiksi hakeutumista. Tämä kiinnostus on syventynyt entisestään käytännön työkokemuksen kautta.

Kaikki haastateltavat ovat toimineet useiden vuosien ajan koirapartiomiehinä ennen varsinaista siirtymistä koiranohjaajan tehtävään. Tämä vaihe on ollut merkittävä, sillä se on mahdollistanut läheisen yhteistyön koiranohjaajien kanssa ja tarjonnut realistisen näkemyksen työn vaatimuksista. Työskentely koirapartiomiehenä on vahvistanut heidän haluaan hakeutua koiranohjaajaksi ja tarjonnut arvokasta kokemusta alalta.

Lisäksi kaikilla haastateltavilla eteneminen koiranohjaajaksi on tapahtunut asteittain. Siirtymävaiheessa he ovat ilmaisseet kiinnostuksensa tehtävään ja odottaneet sopivan mahdollisuuden avautumista. Ensimmäisen oman poliisikoiran saaminen on ollut ratkaiseva askel uralla, ja koiranohjaajakurssille valinta on vahvistanut heidän asemaansa tehtävässä.

Vaikka kunkin haastateltavan henkilökohtaiset olosuhteet ja urapolut ovat vaihdelleet, heitä yhdistää pitkäjänteinen kiinnostus poliisikoiratoimintaan, työskentely koirapartiomiehenä ennen koiranohjaajaksi siirtymistä sekä käytännön kokemuksen myötä syntynyt vahva motivaatio edetä alalla.

H1 hakeutui koiranohjaajaksi vaiheittain, ja kiinnostus alaa kohtaan alkoi jo opiskeluaikana. Hän kertoi tehneensä opiskeluaikana esitelmän poliisikoiratoiminnasta, joka herätti mielenkiinnon alaa kohtaan jo varhaisessa vaiheessa.

H1 oli mahdollisuus työskennellä koiranohjaajan kanssa satunnaisissa vuoroissa, kun varsinaisen koirapartiomies oli sairaslomalla. Tämä kokemus antoi hänelle käytännön näkemyksen työstä ja vahvisti halua hakeutua koirapartiomieheksi ja myöhemmin koiranohjaajaksi. **H1** ilmaisi kiinnostuksensa tehtävään ja odotti tilaisuutta hakea vakituista koiramiehen paikkaa.

Työelämässä kiinnostus koiranohjaajan työtä kohtaan syveni entisestään, kun hän pääsi työskentelemään koirapartiomiehenä useiden eri koiranohjaajien kanssa noin viiden vuoden ajan ennen varsinaiselle koirakurssille valitsemistaan.

H1 korosti, että päästyään seuraamaan koiranohjaajan työtä lähempää hänen kiinnostuksensa kasvoi entisestään, ja hän sai realistisen kuvan työn vaatimuksista.

H2 hakeutui koiranohjaajaksi asteittain uransa edetessä. Hän aloitti työskentelyn koirapartiomiehenä, työskenneltään noin kahden vuoden ajan muissa tehtävissä poliisissa. Työskennellessään koirapartiomiehenä hän pääsi näkemään koiranohjaajan työn käytännössä, mikä lisäsi kiinnostusta alaa kohtaan.

H2 kertoo olleensa kiinnostunut poliisikoiratoiminnasta jo uransa alkuvaiheessa. Mahdollisuus työskennellä koirapartiomiehenä antoi hänelle realistisen käsityksen koiranohjaajan työstä, mikä vahvisti hänen haluaan hakeutua tehtävään. Lopulta hänelle avautui tilaisuus saada oma poliisikoira, mikä mahdollisti etenemisen koiranohjaajaksi. Koirapartiomiehenä **H2** työskenteli viiden vuoden ajan ennen valintaansa koiranohjaajakurssille.

H3 hakeutui koiranohjaajaksi pitkäaikaisen kiinnostuksen ja uransa aikana kertyneen kokemuksen pohjalta. **H3** kiinnostus koiranohjaajan tehtävää kohtaan oli herännyt jo varhaisessa vaiheessa, ja hän kertoo sen olleen yksi poliisiksi hakeutumisen alkuperäisistä haaveista.

H3 työskenteli ensin koirapartiomiehenä noin viiden vuoden ajan, ennen kuin sai ensimmäisen oman poliisikoiransa. **H3** avautui mahdollisuus hakeutua koiranohjaajaksi, ja vaikka ajankohta ei ollut henkilökohtaisesti täysin optimaalinen, hän päätti tarttua tilaisuuteen, sillä koiranohjaajan paikkoja on tarjolla harvoin. Tästä lähtien hän on toiminut koiranohjaajana, ja hänellä on ollut urallaan useita poliisikoiria.

5.2 Odotukset

Kaikki kolme haastateltavaa olivat työskennelleet koirapartiomiehinä ennen hakeutumistaan koiranohjaajiksi, mikä antoi heille realistisen käsityksen työn vaatimuksista. He olivat seuranneet läheltä koiranohjaajien työskentelyä ja osallistuneet käytännön tehtäviin, minkä ansiosta heidän odotuksensa olivat hyvin linjassa todellisuuden kanssa.

”Kyllä siinä nyt kerkisi siinä partiomiehenäkin jo sen aikaa olla, että siinä nyt hyvin näki, että mitä se niinku oikeasti on. -- oli omasta mielestäni kyllä tosi hyvä käsitys ja odotukset siitä, että mitä se on alkuvaiheessa ja mitä se tulee vaatimaan --.”

”-- siinä (koirapartiomiehenä) oli oikeastaan aika hyvin nähnyt sen, että ei nyt mitään hirveitä odotuksia.”

“kyllähän -- siinä vänkärinä (koirapartiomiehenä) jo sitten näki, -- hyvinkin, että mitä se -- siihen työhön tuo--.”

” -- se vänkäri aika niinku parhaiten siihen antaa eväitä, että näkee sitten, että haluaako siihen vai ei.”

Kaikilla haastateltavilla oli käsitys siitä, että koiranohjaajan työ on monipuolista ja tarjoaa vaihtelevia sekä haastavia tehtäviä verrattuna tavalliseen partiointiin. He myös kokivat koiran kouluttamisen ja sen kanssa työskentelyn mielekkäänä ja merkityksellisenä osana työtään.

”-- mielenkiintoisia tehtäviä ja kovaa keikkaa.”

“-- vaihtelevuutta ja vähän erilaisia ehkä tehtäviäkin--”

Koiran erityiskoulutuksen suhteen kaikilla haastateltavilla oli kiinnostusta huumausaineiden etsintään, ja kaikkien koirien erikoistumisesta päätti lopulta poliisilaitos tarpeidensa mukaan. Tämä kertoo siitä, että koiranohjaajan työssä organisaation tarpeet vaikuttavat merkittävästi yksilön työtehtäviin ja koulutussuuntaan.

“-- toivoin tota huumausaine hommaa, mutta viime kädessä se on laitos mikä sen päättää mitä tarvitsee. Mutta toi oli oma toive ja johtuen siitä, että keikkoja on eniten --.”

“ No se valittiin mun puolesta, että ei sitä tarvinnut miettiä. Toisaalta taas se kyllä kiinnostikin se huumeapuoli.”

” No siis se oli ihan sen mukaan mitä niin kun laitos halusi ja alunperin piti koirasta tulla (XXXXXXXX)koira, --”

”-- erikoiskoulutusta valmiiksi niin olisin voinut tota ruumiskoira hommaa vaihtelun vuoksi ajatella. Mutta meillä on täällä hyvä ruumiskoira Hämeessä ja yksi paikka vaan siihen, niin sitä kautta se nyt on sitten huumekoira ollut.”

”-- kyllähän tietysti omaa mielipidettäkin kysytään, mutta se mitä poliisilaitos haluaa, niin sekin ratkaisee sitten paljon mikä koirasta tulee.”

Haastateltavat korostivat myös työyhteisön merkitystä ja kokivat, että tukea ja apua on saatavilla tarpeen mukaan. Kaiken kaikkiaan heidän odotuksensa vastasivat pitkälti todellisuutta, ja he näkivät aiemman työkokemuksensa koirapartiomiehinä merkittävänä etuna koiranohjaajaksi siirtymisessä.

”-- oli myös tietysti tiedossa, että on hyvä porukka täällä, että apua saa kyllä, kun vaan älyää pyytää.”

”-- jos on jotain ongelmaa niin sieltä saa kyllä ihan hyvin apuja siihen.”

H1 oli jo ennen koiranohjaajaksi hakeutumista realistinen ja hyvin muodostunut käsitys tehtävän vaatimuksista. **H1** oli työskennellyt koirapartiomiehenä ja ollut tekemisissä sekä nuorten pentukoirien että kokeneiden poliisikoirien kanssa. Tämän myötä hän ymmärsi, kuinka erilaisia vaatimuksia eri ikäisten ja koulutusvaiheessa olevien koirien kanssa työskentely asettaa sekä koiranohjaajalle että koirapartiomiehelle.

H1 oli tietoinen siitä, että tehtävä vaatii sitoutumista ja työhön perehtymistä, mutta hänellä oli myös odotus, että työyhteisö tukee ja tarjoaa apua tarvittaessa. Työkokemuksen kautta hän oli nähnyt läheltä, miten poliisikoiria käytetään eri tilanteissa, mikä vahvisti hänen odotuksiaan työnkuvasta.

H1 odotukset vastasivat hyvin todellisuutta, eikä hän kokenut yllätyksiä työtehtävien suhteen. Hän oli hankkinut tietoa pääosin käytännön kokemuksen kautta ja todennut, että työ oli juuri sellaista kuin hän oli odottanut. Lisäksi hänellä oli selkeät toiveet koiransa erityiskoulutuksen suhteen. Hän toivoi koiransa erikoistuvan huumausaineiden etsintään, sillä se tarjosi paljon operatiivisia tehtäviä ilman pitkäkestoisia komennuksia, jotka eivät hänen elämäntilanteeseensa sopineet.

H2 ei ollut erityisen idealistisia tai epärealistisia odotuksia koiranohjaajan työstä ennen tehtävään hakeutumista, sillä hän oli nähnyt työn käytännössä toimiessaan usean vuoden ajan koirapartiomiehenä. **H2** tiesi työn olevan monipuolista ja tarjoavan mielenkiintoisia ja vaativia tehtäviä. Hänellä oli realistinen käsitys siitä, että koirapartioilla oli keskeinen rooli tilanteiden hallinnassa, ja hän odotti työltä vaihtelevia ja haastavia operatiivisia tehtäviä.

Ainoa asia, joka yllätti **H2**, oli se, kuinka paljon aikaa ja työtä koiran kouluttaminen todella vaatii. Vaikka **H2** oli aiemmin seurannut koiranohjaajien toimintaa läheltä, hän ei ollut täysin ymmärtänyt, kuinka intensiivistä ja pitkäjänteistä harjoittelua on, jotta koirasta saadaan luotettava ja suorituskykyinen työpari.

H2 tietoisuus työtehtävistä perustui pitkälti käytännön kokemukseen. Hän oli oppinut työn vaatimukset seuraamalla ja avustamalla koiranohjaajia. Hänen koiransa erikoistumissuunnan – huumausaineiden etsinnän – päätti lopulta organisaatio, mutta se vastasi myös hänen omia kiinnostuksen kohteitaan.

H3 odotti koiranohjaajan työltä vaihtelevuutta ja erilaisia tehtäviä verrattuna tavanomaiseen partiotyöhön. **H3** piti koiran kouluttamista ja sen kanssa työskentelyä mielekkäänä ja näki sen mukavana lisänä poliisityöhön. Koska **H3** oli työskennellyt useita vuosia koirapartiomiehenä, hänellä oli jo realistinen käsitys työn sisällöstä ja sen vaatimuksista.

Työn haastavimpana puolena **H3** koki sen, että ensimmäinen koira ei soveltunut ominaisuuksiltaan poliisikoiraksi, mikä merkitsi siitä luopumista. Tämä oli hänelle raskas kokemus, sillä koiraan oli kiintynyt ja sen koulutukseen oli käytetty paljon aikaa ja vaivaa. Hän mainitsi myös koirasta luopumisen olevan työn vaikeimpia puolia.

H3 tiedosti tulevat työtehtävänsä erityisesti koirapartiomiehenä saadun kokemuksen kautta, mikä hänen mukaansa oli paras tapa ymmärtää työn todellinen luonne. Koiran erityiskoulutuksen valinta ei ollut täysin hänen päätettävissään, vaan poliisilaitoksen tarpeet vaikuttivat ratkaisuun. Alun perin hänen ensimmäisestä koirastaan oli tarkoitus tulla pommikoira, mutta lopulta hänen kaikki koiransa ovat olleet huumausainekoiria, koska kyseiselle osaamisalueelle oli eniten tarvetta.

5.3 Haasteet

Haastateltavat kohtaavat työssään koiranohjaajina monia samankaltaisia haasteita, joista yksi keskeinen on ajankäytön hallinta. Kaikki kolme haastateltavaa mainitsevat, että koiran koulutus vaatii huomattavasti aikaa ja pitkäjänteisyyttä, mikä on erityisesti alkuvaiheessa haastavaa. **H1** koki, että koulutus vei enemmän aikaa kuin oli osannut kuvitella, ja rajallinen aika tuotti haasteita. Samoin **H3** nostaa esiin perheen ja koiran koulutuksen yhteensovittamisen haasteet. **H2** puolestaan kertoo, että partioresurssi ja tehtävien lisääntyminen ovat rajoittaneet mahdollisuuksia käyttää työaikaa koiran koulutukseen.

“--, että se pitäisi niinku aikatauluttaa paremmin se ja se olisi niinku pitänyt ihan karkeasti suunnittelua enempi siinä.”

“-- semmoista niinku vähän kädestä suuhun meininkiä, että oisko ny aikaa ja että se semmoinen suunnitelmallisuus olisi ollut kyllä parempi.”

Toinen yhteinen haaste liittyy koirien yksilöllisyyteen ja niiden vaihtelevaan luonteeseen. Kaikki kolme haastateltavaa ovat kokeneet, että koirat ovat yksilöitä, ja tämä asettaa erityisiä haasteita koulutusmenetelmien valinnassa. **H1** ja **H3** mainitsevat, että koirat voivat olla luonnostaan lahjakkaita tietyissä tehtävissä, kuten jäljestämisessä, mutta toisten koirien kanssa koulutus vaatii huomattavasti enemmän aikaa ja kärsivällisyyttä. **H2** puolestaan kertoo, että koiran vaihto ja sen soveltuvuus työtehtäviin olivat myös suuria haasteita, sillä osa koirista ei ollut sopivia tehtäviinsä.

“Johtuu tietysti osittain siitä, että koiriakin on niin erilaisia ja erivaiheissa.”

“Joo, kyllä ne on kaikki ollut niinku sillain erilaisia, että niin tota ja ehkä se nyt kun on kohta 100 vuotta ollut ohjaajana niin ehkä tai pääseekin paljon helpommalla kouluttaessa ja se, että mitä

haasteita on ollut edellisen koiran kanssa, niin niitä osaa sitten kouluttaa ehkä paremmin sitten itse.”

Kolmas yhteinen teema on koulutuksessa saatu tuki ja sen merkitys. **H1** koki, että tukea olisi kaivannut enemmän koulutuksen suunnittelussa ja aikatauluttamisessa, sillä koirien kehitys on yksilöllistä. **H2** taas mainitsee saaneensa peruskurssilta tarvittavaa apua ja tukea työyhteisöltään, mutta koki, että koirien koulutus oli haastavampaa ilman nykyaikaisia koulutusmenetelmiä. **H3** kertoo saaneensa tukea kollegoiltaan ja että kokemuksen kautta on oppinut kohtaamaan koulutuksessa ja työssä eteen tulevia haasteita. Kaikki haastateltavat korostavat, että tuki työyhteisöltä on ollut tärkeää vaikeissa tilanteissa.

“Ei kyllä toi porukka on semmoinen, että sieltä saa kyllä neuvoa aina kun vaan pyytää ja aina löytyy niitä, jotka pystyvät sitten auttamaan ja sitten antaa vinkkejä.”

H1 työssään koiranohjaajana kokemiin haasteisiin kuuluu erityisesti ajankäytön hallinta ja rajallinen aika koulutukseen, jotka vaikeuttavat koiran koulutusta. Alkuvaiheessa ajankäytön järjestäminen oli erityisen hankalaa, sillä päivittäiset koulutukset ja koiran kanssa touhuilu vaativat huomattavasti enemmän aikaa kuin hän oli aluksi osannut arvioida. **H1** koki, että alkuvaiheessa omaa aikaa meni selvästi enemmän kuin työaikaa, ja koiran kouluttaminen, erityisesti nuoren koiran kanssa, vaati paljon huomiota ja pitkäjänteistä sitoutumista. Tämä ajankäytön haaste on edelleen läsnä, vaikka tilanne on parantunut ajan myötä.

Toinen haaste oli aikataulutuksen ja rauhallisen koulutuksen yhdistäminen henkilökohtaisiin elämäntilanteisiin. **H1** mainitsi, että esimerkiksi perhe-elämän yhteensovittaminen toi omat haasteensa. Koiran koulutuksessa on tärkeää, että koiranohjaaja pystyy keskittymään täysin koiraan ilman häiriöitä, mutta joskus oli vaikea löytää sitä täydellistä rauhaa, erityisesti silloin, kun omat ajatukset olivat jossain muualla.

Koulutuksen ja aikataulutuksen lisäksi jäljestämisen koulutus aiheutti suuria haasteita, koska se oli hidasta ja vei aikaa. **H1** koki, että omat odotukset olivat välillä liian korkealla ja kiirehti koulutuksen etenemistä. Tämä aiheutti takapakkeja ja odotusten sopeuttamista prosessin kulkuun.

Eryityisesti haasteita tuotti myös koiran ja ohjaajan välinen vuorovaikutus. **H1** huomasi, että koira pystyy lukemaan ohjaajan tunnetiloja ja reaktioita hyvin herkästi, ja jos ohjaaja on kiihtynyt tai jännittynyt, koira reagoi siihen. Tämä loi tilanteita, joissa koira ei toiminut kuten toivottiin, ja sitä oli vaikea hallita. Ohjaajan täytyi harjoitella malttia ja kykyä säilyttää rauhallisuus.

Vaikka **H1** sai tukea poliisikoiralaitokselta ja työnantajaltaan, koulutuksen suunnittelu ja aikatauluttaminen jäivät omalle vastuulle. **H1** olisi kaivannut enemmän tukea suunnitelmiin ja ohjeita, sillä koirien kehitys on yksilöllistä, ja erilaisille koirille sopivat koulutusmenetelmät voivat

vaihdella. Tällöin olisi ollut hyödyllistä pystyä jakamaan kokemuksia ja oppimaan muiden samassa tilanteessa olevien koiranohjaajien harjoituspäiväkirjoista.

H2 on kohdannut useita haasteita koiranohjaajana työssään, ja nämä haasteet ovat vaihdelleet eri koirien, koulutustilanteiden sekä toimintaympäristön mukaan. Yksi suurimmista haasteista alkuvaiheessa oli jäljen opettaminen ensimmäiselle koiralle, jonka kanssa ei ollut käytettävissä nykypäivän kaltaisia koulutusmenetelmiä, joka teki jäljestämisen kouluttamisesta erityisen haastavaa. **H2** kokee saaneensa peruskurssin avulla, joka kestää noin kolme vuotta, saaneensa tarvittavaa apua ja onnistui koulutuksessa.

H2 oli joutunut luopumaan työuransa aikana useammasta koirasta jo koulutusvaiheessa. Koirat olivat loukkaantuneet työtehtävissä tai olleet sopimattomia poliisikoiraksi, joka oli käynyt ilmi koulutusvaiheessa. Koirien vaihtuminen tuotti **H2** haastetta ja turhautumista.

H2 kokee koiran kouluttamisen osaksi elämäntapaa, joka ei rajoitu tiettyihin tunteihin tai aikarajoihin ja ei näin ole kokenut aikataulullisia ongelmia. **H2** pitkän kokemuksen kautta hän on oppinut, kuinka kohdata koulutuksessa ja työssä eteen tulevia haasteita. **H2** kertoo, että koulutuksessa hän on saanut tukea ja neuvoja työyhteisöltään, mikä on auttanut vaikeissa tilanteissa.

“aikataulut nyt ei oikeastaan ole, että se on vähän tai täytyykin olla sillai, että se on mun nähdäkseni enemmänkin niinku elämäntapa.”

Työaikana harjoittelun mahdollisuudet ovat kuitenkin vähentyneet, sillä tehtävämäärät ovat nousseet ja partioiden määrä vähentynyt. Tämä on rajoittanut mahdollisuuksia käyttää työaika koiran kouluttamiseen. **H2** mainitsee, että nykypäivän toimintaympäristö on muuttunut taajamien ja vilkkaampien alueiden myötä, mikä on tuonut lisää haasteita, erityisesti jäljestämisessä. Taajamien kovapintaiset alustat ja lisääntynyt liikenne tekevät jäljestyksistä entistä haastavampia verrattuna aikaisempaan.

“Ehkä aikaisemmin työaikana pystyi harjoittelemaan enemmän, mutta nyttien tehtävämäärät, kun on noussut ja partioiden määrä pudonnut--”

H3 kertoo, että yksi suurimmista haasteista koiranohjaajana on se, että koirat ovat yksilöitä, siksi ohjaajan täytyy löytää juuri sille koiralle sopivat koulutusmenetelmät. **H3** nostaa esiin poliisikoirien nykypäivän korkeat vaatimukset, joka asettaa lisähaasteita, sillä koirien on opittava monia vaativia tehtäviä, ja ohjaajien täytyy hallita monia koulutusmenetelmiä verrattuna aiempaan.

Toinen haaste liittyy erityisesti koiran kouluttamisen vaihtelevaan luonteeseen. **H3** mainitsee, että koirat voivat olla luonnostaan hyviä tietyissä tehtävissä, kuten jäljestämisessä, mutta toisten kanssa koulutusta täytyy tehdä huomattavasti enemmän. Esimerkiksi jotkut koirat eivät ole yhtä lahjakkaita jäljestäjiä tai suojelukoulutuksessa. Tämä vaatii paljon kärsivällisyyttä ja

mukautuvuutta ohjaajalta, tämä tekee myös jokaiseen koulutukseen ja koiraan perehtymisestä välttämätöntä.

Kolmas haaste, jonka **H3** nostaa esiin, on ajankäytön hallinta ja koiran hoito. Alussa puhuja koki ajankäytön haasteelliseksi, kun täytyi tasapainotella perheen ja koiran koulutuksen välillä. Nykyisin koiran hoitaminen tuo omia haasteitaan. Puhuja mainitsee erityisesti sen, että suojelukoulutettujen koirien hoitaminen on rajoitettua, ja koiran hoitaminen lomamatkojen aikana voi olla vaikeaa, jos koira ei viihdy hoitopaikassa. Tämä aiheuttaa stressiä koiralle ja vaikeuttaa ohjaajan arkea.

“-- nykyään koiria ei, noita suojelukoulutettujakoiria ei saisi oikein viedä muualle hoitoon, kun näihin hoitopaikkoihin mitkä on niinku hyväksyty tuolta Poliisikoiralaitokselta. Niin sehän tietysti on oma haasteensa aina sitten, että jos on jotain reissuja taikka niin pois päin niin se koiran hoitovienti ja sellainen, että sekin oli ennen sillain, että sai viedä niin paljon, kun halusi. Nyt se on niin kolme viikkoa vuodessa. Tosin ei se mulle ongelma ole. Mulle riittää se kolme viikkoa mutta se just niin että toiset koirat siellä hoitolassa viihtyy paremmin ja toiset huonommin. Nyt edellinenkin koira niin stressasi niin paljon, että se oli mahakuralla sitten sen hoitolassa olon jälkeen ja sillain että ehkä se tota.”

5.4 Todellisuus

Kaikkien kolmen haastateltavan kokemukset koiranohjaajan työstä olivat pääosin myönteisiä, ja he kokivat työn vastaavan odotuksiaan. Heillä kaikilla oli aiempaa kokemusta koirapartiomiehenä toimimisesta, mikä oli antanut heille hyvän käsityksen työn vaatimuksista jo ennen varsinaista koiranohjaajan roolia. Tämä kokemus auttoi haastateltavia valmistautumaan tehtävään ilman suuria yllätyksiä ja antoi valmiuksia koulutukseen sekä käytännön työtilanteisiin. Lisäksi he korostivat, että koiran koulutusprosessi on pitkä ja vaatii sitoutumista, mutta se tuo mukanaan onnistumisen kokemuksia ja merkityksellisyyttä työhön.

“Hyvin pitkälti juu, --. Eikä ole tullut oikeastaan mitään semmoista vastaan kyllä mitä ei olis jo etukäteen osannut oottaa tai että miten voi tapahtua, että totta kai keikat on aina erilaisia.”

Työn sitovuus ja haastavuus nousivat esiin kaikilla haastateltavilla. Koiranohjaajan työ vaatii paljon aikaa ja omistautumista, sillä poliisikoira on mukana sekä työssä että vapaa-ajalla. Erityisesti **H2** korosti työn fyysistä vaativuutta, kuten vaikeita ympäristöolosuhteita, joissa koiranohjaajan on toimittava. Lisäksi resurssien niukkuus on rajoittanut koirapartioiden käyttöä, mikä on koettu haasteena. Haastateltavat nostivat esiin myös koiran menettämiseen liittyvät tunteet – jos koira ei sovellukaan tehtävään, siitä on luovuttava, mikä voi olla henkisesti raskasta.

Haastateltavat toivat esiin myös työssä esiintyviä haasteita, kuten palkkauksen ja urakehityksen epävarmuuden. Palkkaus ei heidän mielestään vastaa työn vaativuutta, mikä voi vähentää

uusien hakijoiden kiinnostusta. Lisäksi koiranohjaajaksi pääseminen riippuu useista tekijöistä, kuten oikeasta ajankohdasta, avoinna olevista paikoista ja hakijoiden välisestä kilpailusta. Työn epävarmuus ja mahdollisuudet siirtyä muille urille ovat lisääntyneet, mikä voi vaikuttaa koiranohjaajaksi hakeutumiseen tulevaisuudessa.

“-- vaikka saahan siitä nyt sitten tietysti rahallista korvausta jonkun verran, mutta se, että nyky-päivänä niin jos sä olet käynyt mönkijä ja venekurssin niin sä saat saman palkkaluokan, kuin koiranohjaaja että palkkaus on jäänyt kyllä vähän jälkeen -- muihin nähden.”

H1 koki, että hänen odotuksensa koiranohjaajan työstä vastasivat hyvin todellisuutta. Hänellä oli ennen ohjaajaksi ryhtymistä useiden vuosien kokemus koirapartiomiehenä, mikä antoi kattavan kuvan työn vaatimuksista. Hän ehti nähdä useita koiria, ohjaajia ja erilaisia työtehtäviä, mikä auttoi häntä ymmärtämään työnkuvan jo etukäteen. Tämän ansiosta hän ei kokenut työssä yllätyksiä tai odottamattomia haasteita, vaan oli valmistautunut työhön hyvin.

H1 oli tyytyväinen työnkuvaansa ja piti koiranohjaajan työtä itselleen ainoana järkevänä uravalintana. **H1** korosti, että ennen koiranohjaajaksi ryhtymistä olisi suositeltavaa toimia jonkin aikaa koirapartiomiehenä eli "vänkärinä". Tämä kokemus auttoi häntä hahmottamaan työn todelliset vaatimukset ja antoi valmiuksia koulutuksen sekä käytännön tilanteiden hallintaan. Hän painotti, että työssä oppii myös armollisuutta itseään ja koiraan kohtaan, sillä alkuvaiheessa voi olla liian korkeita odotuksia, mutta kokemuksen karttuessa ymmärtää, ettei koira ole kone, vaan yksilöllinen eläin, joka kehittyy ajan myötä.

“Kyllä tää on ainoa järkevä homma.”

Koiran koulutuksen suhteen **H1** totesi, että poliisikoira on parhaimmillaan noin 4-6 vuotiaana. Koulutusprosessi vie useita vuosia, ja peruskurssi kestää noin kolme vuotta, minkä jälkeen seuraa erikoistuminen. Koiran valmiustaso riippuu myös siitä, minkä ikäisenä se saadaan ja millaista koulutusta sillä on ennestään. Hänen mukaansa kestää vuosia, ennen kuin ohjaaja voi täysin luottaa koiraansa kaikissa tehtävissä ja tietää, että sillä on tarvittavat valmiudet monipuolisiin työtilanteisiin.

Kokonaisuudessaan **H1** koki, että työ koiranohjaajana oli antoisaa ja vastasi hänen odotuksiaan. Hänen kokemuksensa osoitti, että pitkä valmistautuminen ja aiempi kokemus alalta auttoivat sopeutumaan työtehtäviin ilman suuria yllätyksiä. Hän painotti, että kärsivällisyys ja itselle sekä koiralle armollinen suhtautuminen ovat tärkeitä työssä menestymiseksi. Koiran koulutus on pitkäjänteinen prosessi, jossa vaaditaan sitoutumista ja jatkuvaa oppimista.

H2 koki, että hänen odotuksensa koiranohjaajan työstä vastasivat pitkälti todellisuutta. Hänellä oli kokemusta koirapartiomiehenä, mikä antoi hänelle hyvän käsityksen työn vaatimuksista. Yksi merkittävä ero tavalliseen partiointiin verrattuna oli olosuhteiden vaativuus, erityisesti

kadonneiden henkilöiden etsinnässä. **H2** korosti, että koiranohjaajan työ vaatii sitkeyttä ja valmiutta toimia haastavissa sääolosuhteissa, kuten pakkasessa, vesisateessa tai räntäsateessa. Hän mainitsi, että työ vaatii tietynlaista luonnetta, koska epämukavat olosuhteet ovat väistämättä osa arkea.

H2 oli tyytyväinen työnkuvaansa, vaikkakin kaikille tehtäville missä olisi käyttöä koirapartiolle ei pystytä lähtemään partioresurssin vuoksi. Aiemmin oli mahdollista liikkua laajemmalla alueella ja mennä ennakoivasti paikkoihin, joissa koiralle saattoi olla käyttöä. Nykyään tämä ei ole yhtä mahdollista, koska partioresursseja on niukasti, eikä koiranohjaajilla ole aina mahdollisuutta osallistua tehtäviin, vaikka tarvetta olisi. Tämä resurssipula rajoittaa koiran käyttömahdollisuuksia.

Koiranohjaajan työ koetaan hyvin sitouttavana, mikä voi vaikuttaa uusien hakijoiden kiinnostukseen. **H2** totesi, että työmäärä on suuri, ja koiran mukana olo vaatii jatkuvaa panostusta. Erityisenä haasteena hän mainitsi tilanteet, joissa koira ei lopulta sovellukaan poliisikoiraksi. Jos ohjaaja on kouluttanut koiraan pennusta asti ja siihen on syntynyt vahva tunneside, voi olla vaikeaa luopua siitä. Koska aiempaa koiraan ei voi pitää omana lemmikkinä, se on palautettava tai sijoitettava muualle. Tämä voi olla joillekin hakijoille liian raskas ajatus ja vähentää kiinnostusta koiranohjaajan työhön.

Työhön liittyy myös riskejä, sillä poliisikoira voi loukkaantua vakavasti tai jopa menehtyä tehtävissä. **H2** korosti, että vaikka koira on työväline, sitä tulee käyttää harkiten ja suojella mahdollisuuksien mukaan. Koiran rooli on kuitenkin mennä mahdollisesti ensimmäisenä kohteeseen tehtävillä, jolloin sen loukkaantumisriski on väistämättä olemassa. Hän mainitsi, että nuoremmat poliisit suhtautuvat nykyään työhön eri tavalla kuin aiemmin, ja moni ei enää suunnittele pitkäaikaista uraa poliisina. Nykyinen ammattikorkeakoulututkinto antaa mahdollisuuksia vaihtaa helpommin alaa, mikä voi osaltaan vähentää kiinnostusta pitkäjänteiseen erikoistumiseen, kuten koiranohjaajaksi ryhtymiseen.

Lopuksi **H2** mainitsi palkkauksen olevan yksi työn haasteista. Vaikka työ on vaativaa ja sitovaa, palkkataso ei ole merkittävästi parempi kuin muilla poliisitehtävissä toimivilla, kuten erikoiskalustokurssin suorittaneilla. Tämä voi vaikuttaa uusien hakijoiden kiinnostukseen, koska työn vaatimukset eivät ole linjassa palkkauksen kanssa. Lisäksi koiranohjaajaksi pääseminen ei ole itseltään selvää, vaan se vaatii sopivan hetken ja oikeanlaisen urakehityksen. Työn epävarmuus, vaatavuus ja palkkakysymykset ovat tekijöitä, jotka saattavat vaikuttaa siihen, miksi kaikki laitokset eivät saa riittävästi hakijoita koiranohjaajakoulutukseen.

H3 kokemukset koiranohjaajan työstä ovat olleet positiivisia, ja työ on vastannut hänen odotuksiaan. Hän on ollut tehtävässään jo pitkään, ja hänellä on ollut useita koiria työuransa aikana, mikä kertoo hänen sitoutumisestaan ja tyytyväisyydestään työhön. Työn monipuolisuus ja

vaihtelevuus ovat olleet keskeisiä tekijöitä, jotka ovat tehneet siitä mieluisan. **H3** on päässyt osallistumaan erilaisille tehtäville ja keikoille, mikä on lisännyt työn kiinnostavuutta ja vastannut hänen toiveitaan.

Erityisesti **H3** mainitsee, että hänen parhaat onnistumisensa poliisityössä ovat liittyneet koiratehtäviin, mikä korostaa koiranohjaajan työn merkityksellisyyttä hänen urallaan. **H3** kokee, että onnistumiset ja haasteet ovat tehneet siitä mielekästä, ja hän ilmaisee selkeästi tyytyväisyytensä työnkuvaansa. Tämä osoittaa, että koiranohjaajan työ ei ole ollut hänelle pelkästään velvollisuus, vaan se on tarjonnut myös ammatillista tyydytystä ja motivaatiota jatkaa työssä pitkään.

6 Johtopäätökset

Yhteenvedon voidaan todeta, että koiranohjaajaksi hakeutuvilla oli realistiset odotukset työnkuvasta ja sen vaatimuksista, mikä johtui pitkälti aiemmasta kokemuksesta koirapartiomiehenä. Työn vaihtelevuus ja koiran kanssa työskentely vastasivat pääosin odotuksia, mutta työn vaativuus ja koiraan kiintymisen tuomat haasteet saattoivat yllättää. Laitoksen tarpeet ohjasivat merkittävästi erikoistumista, mutta ohjaajien omia mielipiteitä kuultiin myös päätöksenteossa.

Koiranohjaajaksi päätyminen on haastattelujen perusteella monen asian summa. Koiranohjaajaksi ei pääse aina halutessaan, koska tehtävä vaatii erityisiä taitoja, kokemusta ja koulutusta, ja lisäksi paikkoja on rajallisesti. Keskeisiä syitä sille, ettei koiranohjaajaksi haluta hakeutua nousi haastatteluissa esiin useita. Näitä esille nousseita syitä tukee myös opinnäytetyössä esitelty tietoperusteinen teoriapohja.

Poliisikoiratoiminnassa on Suomessa noin 230 koiranohjaajaa, ja uudet paikat avautuvat harvakseltaan. Vuosittain koulutuksen aloittaa yhteensä alle kaksikymmentä koiranohjaajaa (Poliisiammattikorkeakoulu 2024). Koulutuksen aloittavien koiranohjaajien määrä on suhteessa pieni Suomessa oleviin poliisilaitoksiin, jolloin koiranohjaajan työstä kiinnostunut ei välttämättä ole oikeaan aikaan oikeassa paikassa.

Koiranohjaajan opintoihin hakeutuvalta edellytetään noin kahden vuoden työkokemusta erilaisista poliisitehtävistä, jotta hänellä on riittävä ymmärrys poliisityön monimuotoisuudesta ja haasteista (Poliisiammattikorkeakoulu 2024). Etenkin nuorilla kiinnostuksen kohteet poliisityössä saattavat vaihdella, eikä välttämättä tiedetä mitä ja mihin halutaan tulevaisuudessa erikoistua. Koiranohjaajan työ on haastateltavien mukaan erittäin sitovaa sekä aikaa vievää ja myöskin osaltaan elämäntapa.

Kaikki haastateltavat nostivat esiin, että koiranohjaajaksi hakeutumisessa poliisimiehen on myös otettava huomioon henkilökohtainen elämäntilanteensa.

Kaikki nämä tekijät yhdessä vaikuttavat siihen, miksi koiranohjaajaksi ei voi ryhtyä pelkästään oman halun perusteella. Haastateltavien kokemusten perusteella voidaan todeta, että koiranohjaajaksi päätyminen on monelle pitkän harkinnan ja kiinnostuksen tulos, eikä valinta tapahdu satumalta.

Koiranohjaajaksi kouluttautuminen ja työssä toimiminen tuo mukanaan monenlaisia haasteita, joista keskeisimpiä ovat ajankäyttö, koiran koulutuksen vaativuus, henkinen paine sekä työn ja muun elämän yhteensovittaminen. Useampi haastateltava toi esiin, että perhe-elämän ja koiranohjaajan työn yhdistäminen voi olla haastavaa. Kouluttamiseen tulisi löytää sekä aikaa että mielenrauhaa, sillä koira aistii ohjaajan tunnetilan herkästi. Asiaa on käsitelty myös aikaisemmassa tutkimuksessa.

Kun poliisikoiran ja sen ohjaajan välinen suhde on kunnossa ja luottamus on molemminpuolista, silloin työnteko on mahdollisimman stressitöntä ja sujuvaa. Ohjaajan ja koiran hyvä suhde ei kuitenkaan näy pelkästään varsinaisessa työnteossa, vaan sen on toteuduttava muissakin poliisikoiran kanssa elämisen osa-alueilla. (Kauppi 2021.)

Haastateltavien mukaan koiranohjaajaksi kouluttautuminen vaatii merkittävästi omaa aikaa ja panostusta työajan ulkopuolella. Useampi haastateltava korosti, että koulutusprosessi ei rajoitu vain työaikaan, vaan koiran kanssa täytyy harjoitella päivittäin myös vapaa-ajalla.

Moni haastateltava mainitsi jälkiharjoittelun yhdeksi suurimmista haasteista. Jäljestämisen kouluttaminen vaatii pitkäjänteisyyttä ja suunnitelmallisuutta, ja edistyminen voi olla hidasta tai vaihtelevaa. Nykyajan kaupunkiympäristö ja työskentelyolosuhteet tuo jäljestämiseen lisää haastetta ja ongelmia, jotka on nostettu myös esiin tietoperustassa (Lahtinen 2021). Haasteita koiratoimintaan tuovat myös monipartioitehtävillä toimivat poliisihenkilöt, jotka eivät ole tottuneet työskentelemään koirapartion kanssa.

Vaikka koiranohjaajat ovat saaneet hyvin tukea sekä työnantajalta että kollegoilta, tuki edellyttää myös omaa aktiivisuutta. Haastateltavat korostivat jokaisen käytössä olevan koiran yksilöllisyyttä. Koulutuksessa ei ole aina valmista, yksilöllisesti räätälöityä etenemissuunnitelmaa, vaan ohjaajan täytyy itse löytää ja kehittää sopivimmat koulutusmenetelmät koiransa kanssa.

Työn luonne on vaihteleva, mikä vaikuttaa myös koiran koulutukseen. Koirat oppivat erottamaan harjoitukset ja tositilanteet, ja haasteena voi olla mahdollisimman tasaisen työskentelytavan säilyttäminen, jotta koira ei hämmentyisi ja suorittaisi tehtäviä epävarmasti.

Kaikki haastateltavat olivat pääosin tyytyväisiä koiranohjaajan työhön ja kokivat sen vastaavan odotuksiaan todellisuudessa. Useimmat heistä olivat jo ennen virallista ohjaajaksi ryhtymistä toimineet vänkäreinä (koirapartiomiehenä), mikä auttoi heitä ymmärtämään työn realiteetteja

ennen varsinaista vastuuroolia. Tämä käytäntö nähtiin hyödyllisenä ja suositeltavana uusille tulijoille.

Vaikka työ vastasi odotuksia, se osoittautui todellisuudessa vaativaksi ja aikaa vieväksi. Koiran koulutus ja ylläpito vaativat sitoutumista vuosiksi, ja poliisitehtävissä koirat voivat loukkaantua tai pahimmassa tapauksessa menehtyä. Työhön liittyy myös fyysisesti haastavia olosuhteita, kuten työskentely vaikeassa maastossa ja vaihtelevissa sääolosuhteissa.

Kaikki haastateltavat korostivat työn sitovuutta. Koiranohjaajaksi ryhtyminen ei ole pelkästään työpaikka, vaan elämäntapa, jossa koira kulkee mukana myös työajan ulkopuolella. Tämä sitoutuminen voi olla esteenä uusille hakijoille, jotka eivät ole valmiita omistautumaan työlle niin kokonaisvaltaisesti.

Yksi haastateltava mainitsi palkkauksen jääneen jälkeen muihin erikoistumisiin verrattuna, mikä voi vähentää kiinnostusta alaa kohtaan. Palkkauksen kehitys voi vaikuttaa tulevaisuuden hakijoiden kiinnostukseen alaa kohtaan.

7 Pohdinta

Tässä kappaleessa käsitellään tutkimusta prosessina vaihe vaiheelta. Pohdin tutkimuksen luotettavuutta sekä eettisyyttä. Tavoitteena oli selvittää koiranohjaajien ennako-odotuksia sekä niiden kohtaamista työelämän todellisuuden kanssa. Tutkimuksessa pyrin selvittämään, millaisia odotuksia koiranohjaajilla oli ennen tehtävään ryhtymistä ja kuinka hyvin nämä odotukset ovat vastanneet heidän kokemuksiaan työssä. Tarkastelin myös koiranohjaajan työn arvostusta poliisin vaatimustasojärjestelmässä: onko työssä kenties piirteitä, jotka tekevät siitä aliarvostettua muihin tehtäviin nähden, ja jos on, millä tavoin tätä arvostusta voitaisiin nostaa. Näiden teemojen lisäksi käsiteltiin koiranohjaajan työn haasteita uran eri vaiheissa.

7.1 Tutkimuksen arviointi

Opinnäytetyö on onnistunut saavuttamaan asetetut tutkimustavoitteet. Haastattelujen pohjalta on selkeästi saatu vastauksia koiranohjaajien ennako-odotuksiin liittyen ennen työtehtävään ryhtymistä ja verrattu niitä työelämän todellisuuteen. Koiranohjaajien kokemukset ovat tuoneet esiin tärkeitä näkökulmia siitä, kuinka heidän odotuksensa ovat vastanneet todellisia työolosuhteita ja tehtävien monimuotoisuutta. Lisäksi tutkimus on onnistunut avaamaan koiranohjaajan työn arvostusta poliisin vaatimustasojärjestelmässä, ja työssä on pohdittu syitä, miksi tämä työ saattaa olla vähemmän arvostettu muihin poliisin tehtäviin verrattuna. Tavoitteena olleet uran eri vaiheiden haasteet on myös käsitelty kattavasti, tuoden esiin, miten haasteet muuttuvat ja kehittyvät koiranohjaajan uran aikana.

Kvalitatiivinen lähestymistapa on antanut syvällisen käsityksen koiranohjaajien kokemuksista ja arvoista. Haastattelut ovat tuottaneet monipuolista ja arvokasta tietoa siitä, miten koiranohjaajat kokevat työnsä ja sen haasteet eri uran vaiheissa. Lisäksi menetelmät ovat mahdollistaneet sen, että tutkimuksessa on voitu tarkastella koiranohjaajien yksilöllisiä kokemuksia ja odotuksia, mikä on auttanut muodostamaan syvällisen ja kattavan kokonaiskuvan. Aineistonhankintamenetelmänä avoimet haastattelut toivat kattavia vastauksia tutkimuskysymyksiin ja avasivat työtä itsessään opinnäytetyön tavoitteen saavuttamiseksi.

Analyysi on toteutettu loogisesti ja systemaattisesti, ja se perustuu täysin kerättyyn aineistoon. Koiranohjaajien odotusten ja työelämän todellisuuden vertailu on suoritettu tarkasti, ja sen perusteella on voitu tehdä selkeitä johtopäätöksiä. Arvostus ja haasteet ovat saaneet huomattavaa huomiota, ja työssä on tuotu esiin konkreettisia asioita, jotka nousivat haastatteluissa esiin. Johtopäätökset ovat hyvin perusteltuja ja ne ovat suoraan yhteydessä tutkimuksen aineistoon, joten ne tarjoavat hyödyllisiä näkökulmia käytännön kehittämiseen.

7.2 Jatkotutkimukset

Tutkimuksessa esiin nousseiden seikkojen perusteella olisi hyödyllistä tarkastella tarkemmin koiranohjaajien työn ja yksityiselämän yhteensovittamista. Työn sitovuus on yksi merkittävimmistä haasteista, sillä koiran koulutus ja hoito vaativat aikaa myös vapaa-ajalla. Perhe-elämän ja työn yhdistäminen voi olla haastavaa, koska työpäivät saattavat venyä ja sisältää paljon harjoittelua. Tutkimus tämän aiheen parissa auttaisi ymmärtämään paremmin työn sitovuuden vaikutuksia perhe-elämään ja vapaa-aikaan. Koiranohjaajan työ vaatii jatkuvaa harjoittelua myös työajan ulkopuolella, mikä voi asettaa haasteita perheellisille työntekijöille. Selvittämällä mahdollisia joustavia työjärjestelyjä ja vertaistuen merkitystä voidaan kehittää käytäntöjä, jotka tukevat paremmin työn ja yksityiselämän tasapainoa, mikä puolestaan voisi lisätä alan houkuttelevuutta uusille hakijoille.

Tutkimuksen tulosten perusteella olisi tärkeää myös perehtyä tarkemmin jäljestämisen haasteisiin ja mahdollisiin kehitystoimenpiteisiin erityisesti kaupunkialueilla. Kaupunkiympäristö asettaa poliisikoirien jäljestämiselle uusia haasteita, joita ei välttämättä ole tutkittu riittävästi. Jälkien häviäminen asfaltille, monien eri hajujen sekoittuminen ja häiriötekijät, kuten liikenne ja ihmisvilinä, voivat vaikuttaa merkittävästi jäljestämisen onnistumiseen. Tutkimalla näitä haasteita voidaan kehittää tehokkaampia koulutusmenetelmiä ja mahdollisesti uusia teknologisia apuvälineitä, jotka tukevat jäljestämistä urbaanissa ympäristössä. Tämä voisi parantaa poliisikoirien suorituskykyä ja lisätä niiden käyttömahdollisuuksia rikostutkinnassa ja kadonneiden henkilöiden etsinnässä.

8 Luotettavuus ja eettisyys

8.1 Luotettavuus

Kaikessa tieteenharjoittamisessa keskeistä on tutkimuksen luotettavuus. Jotta tutkimusta voidaan pitää laadukkaana, sen on täytettävä luotettavuuden vaatimukset. Luotettavuus ja sen arviointi ovat olennainen osa hyvää tutkimuskäytäntöä, riippumatta siitä, millä menetelmillä tutkimus toteutetaan tai miten aineisto kerätään. (Puusa ym. 2011, 153.)

Opinnäytetyössä on noudatettu hyviä tieteellisiä käytäntöjä koko prosessin ajan, joten tutkimus on eettisesti sekä hyväksyttävä että luotettava. Keskeistä tutkimuksessa on sen rehellisyys, huolellisuus sekä tarkkuus. Tutkimukseen on valittu eettiset tiedonhankinta-, tutkimus- ja arviointimenetelmät ja pidetty huolta siitä, että lähteisiin sekä muiden tutkijoiden töihin viitataan asianmukaisesti.

Haastattelut, jotka ovat olleet tutkimuksen pääasialliset tiedonkeruumenetelmät, on toteutettu siten, että ne tarjoavat syvällistä ja monipuolista tietoa koiranohjaajien kokemuksista ja odotuksista. Haastattelut on toteutettu luottamuksellisessa ympäristössä, jolloin osallistujat ovat voineet kertoa kokemuksistaan rehellisesti ja avoimesti.

Luotettavuuden takaamiseksi aineiston analyysissä on noudatettu systemaattista ja läpinäkyvää lähestymistapaa. Aineiston analysoinnissa on huolehdittu, ettei tulokset poikkea aineiston sisällöstä eli haastatteluista. Tutkimustulokset on esitetty selkeästi ja niiden tueksi on viitattu aiempiin tutkimuksiin sekä tietoperustaan, mikä lisää tutkimuksen uskottavuutta ja luotettavuutta.

Lisäksi tutkimuksen luotettavuutta on parannettu osallistujien valinnalla: koiranohjaajat on valittu tutkimukseen siten, että otos edustaa mahdollisimman laajasti eri uran vaiheissa olevia henkilöitä ja heidän kokemuksiaan. Tutkimuksen tulokset ovat käytännössä yleistettävissä koiranohjaajien työhön laajemmassa kontekstissa.

Tutkimuksessa on myös pyritty välttämään tutkijan omaa ennakkokäsitystä ja puolueellisuutta. Tämä on varmistettu havainnoimalla ja analysoimalla aineistoa ilman, että tutkimuksen alkupe-
räiset odotukset vaikuttaisivat millään muotoa analyysiin. Tällöin tutkimustulokset perustuvat suoraan aineistoon ja ne ovat mahdollisimman luotettavia ja rehellisiä.

Tutkimuksen suunnitelman sekä toteutuksen tulee olla laadukasta koko prosessin ajan; sitä tukevat asianmukaiset tutkimusluvut, tutkijan selkeä ymmärrys vastuusta ja velvollisuuksista sekä mahdollisten sidonnaisuuksien esittelystä. Tietosuoja ja tietoturva sekä tutkimuseettiset kysymykset kuuluvat tutkimuksen prosessiin alusta loppuun saakka, joten niiden toteutumisesta tutkija on vastuussa.

8.2 Tutkimuksen eettisyys

Osallistuminen tutkimukseen on täysin vapaaehtoista. Tutkimuksessa haastateltavasta kerätään henkilötietoja vain nimen verran, jotta haastattelu tunnistetaan ja tutkimuskysymykseen saadaan vastaus aineistoa analysoimalla. Haastateltavalla ei ole velvollisuutta toimittaa muita henkilötietoja, eikä niitä kerätä muista lähteistä.

Tutkimuksessa on noudatettu eettistä periaatetta, jonka mukaan osallistujilla on oikeus kieltäytyä tutkimuksesta milloin tahansa ilman, että heidän asemaansa tai työhönsä kohdistuu negatiivisia seurauksia. Ennen tutkimuksen aloittamista osallistujille on tarjottu mahdollisuutta lomakkeeseen, jossa he ovat voineet tarkasti tutustua tutkimuksen kulkuun ja mahdollisiin vaikutuksiin. Osallistujilta ei ole kerätty tunnistettavia henkilökohtaisia tietoja, ja heidän kertomansa kokemukset on raportoitu niin, että heidän yksityisyytensä säilyy.

Tutkimuksessa henkilötietoja käsitellään voimassa olevan tietosuojalainsäädännön mukaisesti (EU:n yleinen tietosuoja-astus, 679/2016, ja voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö). Tutkimuksen rekisterinpitäjä on taho, joka määrittelee henkilötietojen käsittelyn keinoja ja tarkoitusta.

Haastateltavalle annetaan selkeä sekä totuudenmukainen kuva tutkimuksen etenemisestä sekä tavoitteista ja osallistumiseen liittyvistä vaatimuksista sekä mahdollisista haitoista ja riskeistä. Tutkimuksen vaikutuksista sekä hyödyistä kerrotaan haastateltaville ymmärrettävästi sekä realistisesti.

Tutkija toteuttaa tutkimuksensa siten, että tutkimuksesta ei aiheudu tutkittavina oleville ihmisille, yhteisöille tai muille tutkimuskohteille merkittäviä riskejä, vahinkoja tai haittoja. (Tenk.fi, 2019) Tutkimuksessa kerättävä aineisto suojataan sekä hävitetään asianmukaisesti. Haastateltaville tuodaan läpinäkyvästi tietoon, miten ja mihin aineistoa ja sen sisältämiä henkilötietoja kerätään, miten niitä säilytetään sekä miten ne hävitetään.

Lisäksi tutkimuksessa on huolehdittu siitä, että aineiston käsittely on ollut koko ajan läpinäkyvää ja vastuullista. Kaikki tutkimuksessa käytetyt menetelmät, esimerkiksi avoimet haastattelut, on valittu siten, että ne kunnioittavat osallistujien arvoja ja oikeuksia. Analyysivaiheessa on varmistettu, että osallistujien näkemyksiä ja kokemuksia ei joko ole vääristelty tai yleistetty liikaa.

Opinnäytetyössä on myös huolehdittu siitä, että tutkimustuloksia raportoidaan rehellisesti ja läpinäkyvästi, eikä tulosten esittämistavoissa ole liioittelua tai puolueellisuutta. Tämän kaiken myötä tutkimus on toteutettu eettisesti vastuullisella ja tutkijan ammattietiikan mukaisella tavalla.

8.3 Yhteenveto

Opinnäytetyö on kokonaisuudessaan onnistunut erittäin hyvin tavoitteen saavuttamisessa. Työn rakenne on selkeä ja looginen, ja se tarjoaa tietoa koiranohjaajien työstä, ja tarjoaa vastauksen odotuksiin, haasteisiin ja todellisuuteen. Tutkimus on onnistunut kartoittamaan koiranohjaajien kokemuksia ja tarjoamaan näkökulmia, joita voidaan hyödyntää sekä poliisin organisaation kehittämisessä että koiranohjaajien työolojen ja arvostuksen parantamisessa. Tämä opinnäytetyö tuo esiin tärkeitä käytännön kehittämisenäkökulmia, jotka voivat vaikuttaa koiranohjaajien työssä viihtymiseen ja hyvinvointiin.

Aineistonkeruumenetelmät tutkimuksessa olivat huolellisesti valittuja ja osoittautuivat erinomaisiksi tutkimuskysymysten tarkastelun kannalta. Avoimet haastattelut olivat paras mahdollinen menetelmä, sillä ne mahdollistivat monipuolisten vastausten keräämisen koiranohjaajien kokemuksista, haasteista ja odotuksista. Haastattelujen avoimuus antoi osallistujille vapauden kertoa kokemuksistaan omilla sanoillaan, mikä toi esiin yksilöllisiä näkökulmia, joita ei esimerkiksi olisi tullut esiin strukturoitujen kyselyiden avulla.

Haastateltavat valikoituvat niin, että aineistosta saatiin laaja otos eri uran vaiheissa olevista koiranohjaajista. Monipuolisuus takasi sen, että tutkimuksen kysymyksiin saatiin kattavat vastaukset ja vaihtelevaa näkökulmaa. Haastateltavien taustat ja kokemukset erosivat toisistaan, mutta silti aineistosta nousi selkeitä teemoja ja yhteisiä piirteitä, jotka vastasivat hyvin tutkimuskysymyksiin. Avoimet haastattelut tuottivat runsaasti aineistoa, joka mahdollisti analyysin koiranohjaajien odotuksista, työelämän todellisuudesta, työn arvostuksesta ja uran eri vaiheiden haasteista. Näin ollen aineistonkeruu oli paitsi laadukasta, myös varmistui tutkimuksen tavoitteiden täyttymisen ja laajan aineiston saannin osalta.

Opinnäytetyön tekeminen kehitti omaa osaamista, tieteellisen tekstin tuottamista ja tiedonetsintää. Tutkimusta tehdessäni toteutin haastatteluja, joista kaikki haastattelut olivat keskenään erilaisia ja uusia näkökulmia avaavia. Haastattelut alan ammattilaisten kanssa olivat opinnäytetyössä mielekkäimpiä työvaiheita. Haastattelut pysyivät rentoina ja haastateltavilla oli tilaa kertoa omia näkökulmiaan vapaasti.

Kysymysten asettelu haastatteluihin onnistui mielestäni kohtalaisen hyvin; kuitenkin kuva todellisuudesta jäi hieman ohueksi. Aineiston analysointia ajatellen haastattelujen kysymysten asettelu teki työvaiheesta helpon. Kysymysten pohjalta tulokset pystyi kategorioimaan helposti niihin suunnatuille osa-alueille. Kysymysten asettelussa oli selkeät erot työn odotuksista, haasteista sekä todellisuudesta.

Kiitos haastatteluun osallistuneille sekä opinnäytetyön ohjaajille onnistuneesta prosessista.

9 Lähteet

Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa, Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2019. Luettavissa: https://tenk.fi/sites/default/files/2021-01/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2020.pdf. Luettu 18.9.2024

Kauppi, T. 2021: Poliisikoiranohjaajan ja partiokoiran välisen suhteen merkitys. Poliisiammattikorkeakoulu. AMK-opinnäytetyö. Luettu 29.1.2025

Lahtinen, A. 2021: K9 Helsinki: erityispiirteet ja haasteet poliisikoiratoiminnassa Helsingin poliisilaitoksella. Poliisiammattikorkeakoulu. AMK-opinnäytetyö. Luettu 29.1.2025

[Poliisikoirakoulutus - Poliisiammattikorkeakoulu \(polamk.fi\)](#). Luettu 18.9.2024

<https://peda.net/jyu/sport/ljto2/lso/pgs/huovisen-ryhma-2021-2022/aineiston-analysointi>. Luettu 18.9.2024

Puusa, A., Juuti P. 2011: Menetelmäviidakon raivaajat – Perusteita laadullisen tutkimuslähestymistavan valintaan. Hansaprint. Luettu 1.10.2024.

Puusa, A., Juuti, P. 2020: Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät. Gaudeamus. Luettu 24.10.2024

Seitamaa-Hakkarainen, P. 2014: Kvalitatiivinen sisällönanalyysi. Luettavissa: <https://metodix.fi/2014/05/19/seitamaa-hakkarainen-kvalitatiivinen-sisallon-analyysi/>. Luettu 18.9.2024

Tervämäki, Kirsi, Poliisikoiralaitos 1927–2002, Poliisikoulun julkaisuja, Edita Prima Oy, Helsinki 2002. Luettu 20.9.2024

Vanhala, V. 2024: [Poliisikoira on monitaituri – Koiranohjaajista alkaa olla jo pula \(seura.fi\)](#). Luettu 21.7.2024

LIITE1

Hakeutuminen koiranohjaajaksi – odotukset, haasteet ja todellisuus -opinnäytetyön haastattelu.

Kerro omin sanoin millainen on urasi koiranohjaajana / työskentelitkö koirapartiomiehenä ennen koiranohjaajan uraasi?

Mikä sai sinut hakeutumaan koiranohjaajaksi?

1. Millaisia odotuksia sinulla oli ennen hakeutumista koiranohjaajaksi? Mikä ei ole työssäsi vastaanottanut odotuksiasi?

a. Millainen koulutus sinulla oli poliisin erityistehtäviin, olitko työskennellyt muualla kuin valvontaja hälytyssektorilla? (vati, tepo, tutkinta, tekniikka)

b. Miten tiedostit ja miten otit selvää tulevista työtehtävistäsi? Miten päädyit valitsemaan koirasi erityiskoulutuksen?

2. Millaisia haasteita sinulla oli kouluttautuessasi tai työskennellessäsi koiranohjaajaksi/koirasi kouluttamisessa?

a. Mikä osa-alue kouluttamisessa tuotti eniten haasteita? (ohjaajaksi, koirankoulutuksessa, oma-toiminen kouluttautuminen, aikataulu)

b. Koetko saaneesi tarpeeksi tukea koulutusaikana poliisikoiralaitokselta/työnantajalta?

c. Mikä asia/asiat tuottavat eniten haasteita työssäsi koiranohjaajana?

d. Millaisen erityispiirteen tai haasteen luonnehtisit tyypillisimmäksi, joka tulee vastaan tehtävillä?

3. Minkälaista todellisuus on ollut työskennellessäsi koiranohjaajana ja vastaako todellisuus odotuksiasi?

a. Oletko ollut tyytyväinen työnkuvaasi koiranohjaajana? Muuta sanottavaa?